DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 16 mars 2000 *

I mål C-439/98,

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av A. Aresu, rättstjänsten, därefter av juridiske chefsrådgivaren K. Oldfelt Hjertonsson, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av D. Del Gaizo, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den

* Rättegångsspråk: italienska.

30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 155, s. 41), genom att inte anta eller underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida (referent) samt domarna C. Gulmann och J.-P. Puissochet,

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 16 december 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 3 december 1998, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 155, s. 41), genom att inte anta eller underrätta kommissionen om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2 Kommissionens direktiv 95/30/EG syftar, såsom framgår av dess namn, till anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG av den 26 november 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)(EGT L 374, s. 1). I artikel 2.1 första stycket i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 november 1996 och att de genast skall underrätta kommissionen om detta.

3 Kommissionen sände genom en skrivelse av den 30 maj 1997 en formell underrättelse till den italienska regeringen i enlighet med artikel 169 i fördraget och anmodade den att inom två månader lämna sina synpunkter avseende påståendet att direktiv 95/30 inte införlivats.

4 Genom skrivelser av den 11 juli och den 28 oktober 1997 upplyste de italienska myndigheterna kommissionen om att nödvändiga åtgärder för att införliva nämnda direktiv höll på att förberedas.

5 Eftersom kommissionen inte därefter fick några ytterligare upplysningar, riktade den genom en skrivelse av den 12 januari 1998 ett motiverat yttrande till den italienska regeringen och uppmanade den att inom två månader från det att den tagit del av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet.

6 Då detta yttrande inte besvarats, har kommissionen väckt föreliggande talan.

7 Kommissionen har gjort gällande att Republiken Italien inte har givit in någon text avseende bestämmelser som syftar till att säkerställa att direktiv 95/30 införlivas, vilket innebär att den har fog för slutsatsen att Republiken Italien inte antagit de bestämmelser som är nödvändiga och/eller att den underlåtit att underrätta kommissionen om detta.

8 Enligt artikel 2.1 första stycket i nämnda direktiv skulle Republiken Italien senast den 30 november 1996 ha införlivat bestämmelserna i detta direktiv med den nationella rättsordningen och genast ha underrättat kommissionen om detta. Denna skyldighet grundar sig även på artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 tredje stycket EG), enligt vilken direktiv är bindande för varje

medlemsstat till vilken det är riktat med avseende på det resultat som skall uppnås, samt på artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG).

9 Republiken Italien har följaktligen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten.

10 Republiken Italien har hävdat att direktiv 95/30 syftar till att, som en följd av nya teknologiska rön, anpassa direktiv 90/679, vilket införlivats med den italienska rättsordningen genom förordning nr 626 av den 19 september 1994, i dess lydelse efter senare ändringar och tillägg. Enligt Republiken Italien föreskrivs i artikel 28.1 b i nämnda förordning att arbetsmarknads- och socialförsäkringsministern, i samförstånd med hälsoministern och ministern för industri, handel och hantverk och efter att ha hört den ständiga rådgivande kommittén, skall anta ett dekret för att genomföra direktiv i fråga om säkerhet och hälsa för arbetstagare på arbetsplatsen, i den mån som verkställighetsföreskrifter och tekniska karaktärsdrag i andra direktiv, som redan införlivats med den nationella rättsordningen, därigenom ändras.

11 Enligt Republiken Italien hade arbetsmarknads- och socialförsäkringsministern med tillämpning av artikel 28.1 b i nämnda förordning förberett ett förslag till dekret genom vilket direktiv 95/30 skulle införlivas. Detta förslag har emellertid inte lett till någon lagstiftning, eftersom man velat beakta direktiven 97/59/EG av den 7 oktober 1997 om anpassning av direktiv 90/679 (EGT L 282, s. 33) och 97/65/EG av den 26 november 1997 om anpassning för tredje gången av rådets direktiv 90/679 (EGT L 335, s. 17), vilka antagits av kommissionen. Ministeriet ansåg nämligen att det av effektivitetsskäl och med hänsyn till likheterna mellan de krav som skulle uppfyllas var lämpligt att införliva direktiven 95/30, 97/59 och 97/65 genom ett enda dekret.

12 Förslaget till dekret har således överlämnats av arbetsmarknads- och socialförsäkringsministern till övriga berörda ministrar för att dessa skall kunna yttra sig.

13 Den italienska regeringen har vidare angett att den har goda skäl att anta att förfarandet för godkännande av detta dekret kommer att slutföras inom kort och att kommissionen då kommer att kunna återkalla sin talan.

14 Domstolen konstaterar att Republiken Italien har medgett att den inte har införlivat direktivet inom föreskriven frist, samtidigt som den angett att den av effektivitetsskäl ansett det vara lämpligt att införliva direktiven 95/30, 97/59 och 97/65 genom ett enda dekret.

15 Eftersom införlivandet av direktiv 95/30 således inte har fullbordats inom den frist som föreskrivs i artikel 2.1 första stycket, skall kommissionens talan vinna bifall.

16 Det skall följaktligen fastställas att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 95/30, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Republiken Italien har tappat målet och skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 mars 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på tredje avdelningen